

РЕШЕНИЕ

№ 5221

гр. София, 16.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ГО I-22 СЪСТАВ, в публично заседание на десети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Стефан Ис. Шекерджийски

при участието на секретаря Вяра Евг. Баева
като разгледа докладваното от Стефан Ис. Шекерджийски Гражданско дело № 20211100115230 по описа за 2021 година

искове с пр. осн. чл. 432 от КЗ и чл. 86 от ЗЗД:

Ищецът – **Д. И. И.**, твърди че на 25.07.2021г. около 11, ³⁰ч. в гр. София, л.а. марка „Мицубиши“, модел „Галант“, рег. № *****, управляван от М. Б. А., ЕГН *****, при движение по ул. „Професор Фритьоф Нансен“ с посока от бул. „Патриарх Евтимий“ към бул. „Евлоги и Христо Георгиеви“, на кръстовището с бул. „Васил Левски“, реализирал ПТП с нея, като пешеходец, докато преминавала от ляво на дясно спрямо посоката му на движение, по маркирана пешеходна пътека М8.1 тип „Зебра“.

Непосредствено след настъпване на произшествието тя била откарана в УМБАЛ „Св. Анна“ с оплаквания от силна болка в дясната ръка и рамо с невъзможност за движение на крайника, болка в главата и тилната област световъртеж при опит за изправяне. Била е диагностицирана с фрактура улне декстри, подкожен хематом на главата окципитално с конквасация на меките тъкани, разкъсно-контузна рана в дясната периферия на хематома-около 3мм, оток и екскориация в областта на дясна предмишница. Тилната рана била хирургически обработена и залепена с тъканно лепило. Ищцата била приета в „Клиника по ортопедия и травматология“, където по отношение на фрактурата на дясната лакътна кост била извършена оперативна интервенция, а именно - репозиция и вътрешна фиксация с плака и винтове, след което крайникът бил имобилизиран. Била изписана на 30.07.2021г.

Полученото вследствие на ПТП увреждане - счупване на диафизата на дясната лакътна кост причинило болки и страдания, които за продължителен период от време са били със значителен интензитет.

Фрактурата на десен горен доминантен крайник довела до трайно затруднение функциите на дясната ръка.

Понастоящем крайникът загубил хватателната си функция и сетивност.

Във връзка с лечението си ищцата сторила и имуществен разход на стойност 1 400 лева за медицинско изделие, необходимо за извършване на операцията на дясната ръка, удостоверен с фактура № 1000154412/26.07.2021г.

ГО на делинквента била застрахована при ответника - "ЗД "Б.И." АД.

С оглед изложеното, ищецът моли да се осъди ответникът да му заплати следното:

- сумата от 40 000 лева, представляваща обезщетение за неимуществени вреди - причинени болки и страдания в резултат на причинени телесни увреждания, ведно със законната лихва, считано от 17.12.2021г. до окончателното ѝ изплащане (IBAN: **** *4, при банка: „ДСК“ ЕАД, BIC: **** *);

- сумата от 1 400 лева, обезщетение за претърпените от нея имуществени вреди, ведно със законната лихва, считано от 17.12.2021г. до окончателното ѝ изплащане;

Претендират и разноски.

Ответникът - "ЗД "Б.И." АД, оспорва иска:

- претенцията била прекомерна (над сумата от 20 000 лева, при абстрахиране от съпричиняването);

- прави възражение за съпричиняване (не била изпълнила задълженията си, вменени ѝ от нормата на чл. 113 от ЗДП);

- нямало деликт, а случайно събитие по смисъла на чл. 15 от НК (*доводът, като че ли, е оттеглен в хода по същество*); и

- оспорва констатациите в протокола за ПТП.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите на страните, с оглед разпоредбата на чл. 12 и чл. 235, ал. 3 от ГПК, приема за установено следното:

от фактическа страна:

Съобразно констатациите на Протокол за ПТП от 25.07.2021г., ищцата, докато пресича на пешеходна пътека, е ударена от л.а., управляван от лицето, посочено в исковата молба като делинквент (фактологията е идентична на изложеното в иска). Изрично е отбелязано, че г-жа И. е получила фрактура на лъчевата кост дясната ръка.

Протокол обвързва съда до доказване на нещо различно от страната, която има интерес да го стори (арг. от - чл. 189, ал. 2 от ЗДП и чл. 125, ал. 1, т. 1, предл. 2, както и Р. № 85 от 28.05.2009г. на ВКС, т.д. № 768/2008г.; също: Р. на ВКС № 24 от 10.03.2011г., т.д. № 444/10, I т.о.; Р. № 29 от 17.05.2008г. по т.д. № 535/2008г. на ВКС, II т.о.; и Определение № 372 от 18.06.2010г. по т.д. № 209/2010г., т.к., II т.о. на ВКС).

Видно от Протокол от о.с.з. от 20.05.2022г. по НОХД № 3754/22г. по описа на СРС, ПОДСЪДИМИЯТ М. Б. А., роден на **** * г. в гр. София, българин, българско гражданство, виеше образоваше, неженен, неосъждан с адрес: гр. София, ул. „**** * ЕГН **** *”, СЕ ПРИЗНАВА за ВИНОВЕН в това, че на 25.07.2021 г., около 11:30 ч., в гр. София, на бул. „Професор Фритьоф Нансен”, с посока на движение от бул.

„Патриарх Евтимий” към бул. „Евлоги и Христо Георгиеви”, в района на кръстовището, образувано от бул. „Професор Фритьоф Нансен и бул. „Васил Левски“, при управляване на моторно превозно средство - лек автомобил марка “Мицубиши”, модел “Галант”, с регистрационен *****, нарушил правилата за движението по пътищата: чл. 119, ал. 1 от ЗДвП: “При приближаване към пешеходна пътека водачът на нерелсово пътно превозно средство е длъжен да **пропусне стъпилите на пешеходната пътека** или преминаващите по нея пешеходци, като намали скоростта или спре“, не пропуснал преминаващата по пешеходна пътека, от ляво на дясно по посоката му на движение пешеходка Д. И. И. с ЕГН:*****, и по непредпазливост ѝ причинил средна телесна повреда по смисъла на чл. 129, ал. 2 от НК, изразяваща се в следните травматични увреждания: счупване на лакътната кост на дясната предмишница, с което е реализирал медикобиологичният признак трайно (за срок повече от 30 дни) затруднение на движенията на десния горен крайник, като деянието е извършено на пешеходна пътека, обозначена с пътен знак Д-17 от ЗДвП и пътна маркировка М 8.1, съгласно чл. 64, т. 3, б. „а“ от Правилник за прилагане на ЗДвП - ПРЕСТЪПЛЕНИЕ по чл. 343, ал. 3, пр. последно, б. „а“, пр. 2 вр. ал. 1, б. „б“, пр. 2, вр. чл. 342 ал. 1, пр. 3 от НК.

Събрани са гласни доказателства – разпитан е св. Св. И. (показанията ѝ са преценени по реда на чл. 172 от ГПК, тъй като е дъщеря на ищеца) и св. А. (показанията му са преценени по реда на чл. 172 от ГПК, тъй като е делинквентът). От тях се установява, че:

- св. И.: За първи път след инцидента видяла майка си на следващия ден – била с рани на глава, окървавена и много притеснена. Имала и силни болки. Инцидентът драстично оказал влияние върху цялото ѝ поведение. Била срината психически и физически. Поради болките и понеже не можела да се обслужва, в последствие отишла в дома на свидетеля. Не можела сама да се храни и да се обслужва самостоятелно, имала нужда от помощ. Семейството полагало грижи за нея около месец. Основната ѝ ръка била дясната. След инцидента била на лексотани, успокоителни, постоянно се пробуждала нощем, стряскала се – психически не била добре. При застудяване имала болки, пожълтяване на ръката, като цяло постоянно наболяване, не можела да извършва активна физическа дейност, не може да носи тежко. Преди инцидента била активна домакиня, ходела и на спорт - тенис понякога. Сега се затворила.

Решаващият орган като цяло кредитира показанията ѝ, доколкото съответстват и на изводите на в.л. – СМЕ. Все пак, вероятно описаният психически срив след инцидента е малко пресилен.

- св. А.: карал по посока на НДК и видял пешеходец, който седял на островчето до пешеходната пътека. Не предприемал никакви действия. Намалил скоростта за всеки случай. Пешеходецът обаче тръгнал – всъщност се затичал (г-н А. го видял с периферното си зрение). Свидетелят завъртял волана на дясно, за да избегне удара, но не успял. Няма спомен за скоростта си. От дясната му страна имало автомобил, малко преди пешеходната пътека.

Тези показания като цяло не се кредитират. Съображения за това са изложени по-долу.

Депозирани са заключения на СМЕ и две СТЕ, неоспорени от страните и приети от съда (втората СТЕ, основателно е оспорена от ищеца – тя се основава на предположението, че показанията на делинквента са верни, като реално се пренебрегват съществено по-

обективните изводи на СМЕ и на протокола за оглед; не е точна в изводите си /разпит на в.л. в о.с.з./, като компетентно изготвени. От тях, както и от разпита на в.л.-а в о.с.з. от 14.03.2023г., се установява, че:

I. След удара ищцата не загубила съзнание. Има тилна рана без кръвене.

Тревожна, фиксирана върху оплакванията си.

Под анестезия е проведено оперативно лечение: РСМ кум плаце ет клави (кръвна репозиция с метална остеосинтеза).

След щателно почистване на оперативното поле е направен латерален достъп. Щателна хемостаза, шев на тъкани по слоеве, аспирационен дрен, суха стерилна превръзка, налични периферни пулсации.

Постоперативен статус и ход на заболяването в следоперативния период: оперативната рана е спокойна, зараства първично; крайникът е без данни за сетивни и циркулаторни смущения.

Състояние при изписвало: добро общо състояние.

Изход от заболяването: с подобрение.

Препоръки при изписването за ХДР и медикаментозно лечение в дома: Стерилна превръзка след 3 дни. Конците да се свалят на 14-ия следоперативен ден (10.08.21г.). Антикоагулантна профилактика до 3-ия следоперативен ден, след което да се продължи с Нат Аспин Н по 1 табл. за 2 месеца. Да носи имобилизацията 35 дни.

В делото е приложена фактура касов бон за заплатени 1400 лв. за металите използвани при Операцията.

Оток и охлузване на дясна предмишница, счупване с разместване на тялото на лакетната кост на дясната предмишница; подкожен хематом с размачкване на меките тъка в тилната област на контузна рана 3 мм. в периферията.

Счупването на дясната лакетна кост реализира медикобиологичния признак затруднено движение на крайник (дясната ръка) за срок не по-малък от 3.5-4.5 месеца.

Разкъсно-контузната рана с подкожния хематом в тилната област на главата реализират признака временно разстройство на здравето, неопасно за живота на пострадалата.

Описаните увреждания се дължат на действието на утвърди тъпи предмети и добре отговарят да са получени при процесното ПТП.

При получаване на счупването на лакетната кост пострадалата е изпитвала силни болки и страдания, които постепенно след около една седмица са започнали да отшумяват.

За период 3.5-4.5 месеца пострадалата не е могла да си служи с дясната ръка и особено в периода на имобилизация - 35 дни е имала необходимост от чужда помощ в ежедневието си.

Счупването на пострадалата рентгенологично е видно, че е с разместване на фрагментите, което мотивира, че за по-доброто му зарастване е била необходима

оперативната интервенция.

Плаката се маха, по преценка на лекар, ако пречи.

Металите (плака и винтове), поставени по време на операцията, не се поемат от здравната каса и в делото има фактура с касов бон за заплатени 1 400 лв.

II. Съвместният анализ на данните от СМЕ, Протокол за оглед, фотоалбума, констативен протокол и картографски данни от <https://www.google.com/maps/>, водят до заключение, че най-вероятното място на удара между пешеходката и л.а. марка “Мицубиши“, се е намирало върху втората половина на пешеходната пътека от около 7,00 м. до около 7,60 м, след ОР1, мерено по посока на огледа и на около 2,60-2,65 м. в ляво от десен бордюр, мерено напречно на посоката на огледа.

Фактът, че ударът е настъпил в лява странична част на автомобила, след предната ос, липсват всякакъв вид следи по пътното платно, разположението на автомобила след удара по ъгъл около 4° на дясно, дава основание да се приеме, че скоростта на автомобила преди да реагира водачът и в момента на удара са били еднакви.

Липсват данни за мястото на установяване в покои на тялото на пешеходната след удара, мерено спрямо ОР1 и елементите на пътя, но е описано разположението на автомобила след удара.

Дължината на опасната зона за спиране при скорост от 46,61 км/ч е 24,58 метра.

Няма данни за скоростта на пешеходеца. В.л. не може да вземе категорично становище дали ударът е бил предотвратим от водача при скорост на ищцата до 7,5 км/ч. (спокойно бягане).

Причина за удара е поведението на и на двамата участници (в.л. не е сигурно в изводите си – л. 177), неупражнен визуален контрол към движението по платното и по отношение на самия пострадал.

Има деформации на преден и заден калник на автомобила. Тези поражения по автомобила са предизвикани от преносната скорост на пешеходеца - сравнително бързо движение, т.е. горна граница за движение в нормален ход (спокойно бягане). Когато се движи с такъв темп бягане тялото е наклонено напред, т.е. липсата на поражение по долните крайници е косвен признак, че горната част на торса и главата са били наклонени напред и краката не са били в обсега на колелата, което е косвен извод, че е била заела стартова позиция.

Изложеното е според съдебно медицинската експертиза и това, което е описано в протокола за оглед. Предприето е спиране на автомобила някъде на около 7 метра преди да настъпи удара. Тогава шофьорът е реагирал, като за тези 7 метра той ги изминава за около 0,6 секунди въпрос на реакция, първо възприятие и последваща след това реакция.

Втората (допълнителна) СТЕ е излишна, тъй като е основана на показанията на делнквента, а съдът не ги кредитира.

от правна страна:

Съгласно нормата на чл. 432, ал. 1 от КЗ, увреденото лице, спрямо което застрахованият е отговорен, има право да иска обезщетението пряко от застрахователя по застраховка "Гражданска отговорност" при спазване на изискванията на чл. 380.

Ищецът е претърпял всички увреждания, описани в исковата молба (това обстоятелство не се и оспорва в отговора).

Съгласно нормата на чл. 113, ал. 1, т. 1-2 от ЗДП, при пресичане на платното за движение пешеходците са длъжни да преминават по пешеходните пътеки при спазване на следните правила:

1. преди да навлязат на платното за движение, да се съобразят с приближаващите се пътни превозни средства;
2. да не удължават ненужно пътя и времето за пресичане, както и да не спират без необходимост на платното за движение.

Доводът за съпричиняване е неоснователен – нормата предполага, че изложеното от втория свидетел е вярно. Ищцата е била на островчето и не е давала признаци, че ще започне пресичане. Делинквентът е осъден за нарушение на нормата на чл. 119 от ЗДП, която означава, че пострадалата е била на платното, когато е забелязана от водача. При това положение правилото на чл. 113, ал. 1 от ЗДП е неприложимо.

Става въпрос за пешеходна пътека в центъра на столицата, малко преди обед. Описаната от втория свидетел фактическа обстановка е нелогична. Жената явно пресича, достигнала е до остров, но неясно защо не демонстрира желание да продължи по пътя си, макар и да е с предимство (нарушени са чл. 5, ал. 2, т. 1; чл. 116, ал. 1, предл. 1; и чл. 119, ал. 1 от ЗДП). Скоростта му (предвид констатациите на СТЕ) е вероятно е съобразена с нормативното ограничение (чл. 21 от ЗДП), но не и с изискванията на чл. 20, ал. 2 от закона. За това място и време, тя е изключително висока. Последното обяснява и опита на пешеходеца, установил, че има проблем, да се затича, за да избегне удара. Това, както и обстоятелството, че водачът вероятно с голямо закъснение е предприел някаква спасителна маневра е довела и до установените в първата СТЕ специфични увреди и на л.а. и на ищцата (*praesumptiones hominis* – човешка презумпция: при установяване на обективната истина, съдът може да си служи и с човешки презумпции - Решение № 400/13.04.55г., по гр.д. № 1962/55г., на I г.о.).

Следва да се има предвид, че: От граматическото и логическо тълкуване на чл. 222 ГПК (отм.), чийто аналог е чл. 300 от действащия ГПК, се налага разбирането, че по изрично разпореждане на закона влязлата в сила присъда е задължителна за съда, разглеждащ гражданско правните последици от конкретно деяние, но само относно това, дали то е извършено или отречено, дали е противоправно и дали деецът е виновен. Следователно присъдата на наказателния съд се ползва със сила на пресъдено нещо единствено за изчерпателно посочените в чл. 222 ГПК (отм.), респ. възпроизведени в чл. 300 ГПК, обстоятелства (Решение № 25 от 17.03.2010г. по т.д. № 211/2009г., т.к., II т.о. на ВКС). Същото се отнася и до споразумението (Р. № 221 от 21.06.2011г. на ВКС, III г.о., по гр.д. № 399/2010г.).

Изложеното от втория свидетел е често срещана защитна позиция. Тя е „излишна“, тъй като това производство няма отношение към неговите права и задължения. Същевременно обаче граничи с лъжесвидетелстване.

Така, в този процес не може да се спори, че ищцата вече е била предприела

пресичане, а водачът е трябвало своевременно да упражни визуален контакт, но не го е сторил; или неоснователно се е надявал, че пешеходецът ще се отдръпне (както често се и случва). Изложеното означава, че доводите за съпричиняване са неоснователни:

- това не е случайно събитие (чл. 15 от НК), а осъществено виновно; и
- ищцата не е предприела пресичане, без да се съобрази с движението по платното и без да демонстрира намерението си.

Неимуществени вреди се свеждат най-често до претърпени болки, страдания, недъзи, емоционален дискомфорт. Размерът им се определя от съда по справедливост – чл. 52 от ЗЗД.

Според Решение № 32 от 19.02.2015 г. на ВКС по гр. д. № 2269/2014 г., IV г. о., ГК: ... Размерът на дължимото обезщетение за неимуществени вреди според законовия критерий за справедливост се определя според вида и тежестта на причинените телесни и психични увреждания – това са фактите и обстоятелствата, които имат пряко значение за размера на предявения иск – продължителността и интензитета на претърпените физически и душевни болки, други страдания и неудобства, стигнало ли се е до разстройство на здравето (заболяване), а ако увреждането е трайно – медицинската прогноза за неговото развитие. Не е в тежест на пострадалия да докаже отделните си негативни изживявания. Доказани ли са увреждащите действия и бездействия, искът е установен в своето основание и съдът е длъжен да определи неговия размер по своя преценка или като вземе заключението на вещо лице съгласно чл. 162 ГПК (чл. 130 ГПК отм.).

В случая се установява, че ищцата поне четири месеца е била с ограничена възможност за самообслужване и осъществяване на обикновените за нея житейски дейности (особено първия от тях). Обезщетението би следвало да възлиза на 4 500 лева + (3 X 3 500 лева = 15 000 лева). Нанасяна е доминиращата дясна ръка.

Освен това:

- стресът, преживян по време на инцидента – 4 000 лева;
- болките от операциите, тези след инцидента в пиковите си моменти, а и останалите първоначални натъртвания и охлузвания и стрес – 4 000 лева.

Прогнозата е оптимистична, но ищцата е ограничила активността (например спорта, тъй като все още усеща несигурност в ръката си) – 3 000 лева.

Общо 26 000 лева.

Искът е основателен за посочената сума, като за горницата следва да се отхвърли.

по имуществените вреди:

Според в.л. медик, лечението е проведено правилно. Сторените разходи във връзка с лечението са били нужни.

Тази претенция е основателна изцяло.

по разноските:

1. на ищеца се дължат разноси, съобразно уважената част от исковете – 1 293,82 лева (чл. 78, ал. 1 от ГПК).

2. на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, във вр. с чл. 38 от ЗА, но процесуалния представител на ищеца се дължи сумата от **3 170 лева**, съобразно нормата на чл. 7, ал. 2, т. 4,

във вр. с чл. 2, ал. 5 и чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1 от 9.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения (минимумът възлиза на: 2 650 лева + 80 лева + 400 лева + 40 лева).

3. на ответника се дължат разноски, съобразно отхвърлената част от исковете – чл. 78, ал. 3 от ГПК, и списъците за разноски, или 940,10 лева.

Следва обаче да се обърне внимание на ответника, че списък за разноски означава крайно изброяване на сторени и искани разноски, а не посочването на всяка сторена такава в молбата за представянето ѝ. Стриктно погледнато, списък по чл. 80 от ГПК не е представен.

Разноските се компенсират (Определение № 798 от 24.11.2011г. по ч.т.д. № 756/2011г., т.к., I т.о. на ВКС и Р. № 14 от 15.02.2021г. на ВКС, IV г.о., гр.д. № 5165 по описа за 2016г.).

Ответникът дължи на ищеца сумата от 1 293,82 лева - 940,10 лева = **353,72 лева**.

4. На основание чл. 77 от ГПК, ответникът дължи възнаграждение за вещо лица (втората СТЕ – частта на съда), съобразно уважената част от исковете – **198,54 лева**.

Воден от гореизложеното, СЪДЪТ

РЕШИ:

ОСЪЖДА на основание чл. 432, ал. 1 от КЗ и чл. 86 от ЗЗД, "ЗД "Б.И." АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. ***** е-mail: 8*****g, да заплати на **Д. И. И.**, ЕГН *****, гр. София, ул. ***** съд.адр.: гр. София, ул. ***** ет. 3; тел: *****, чрез адв. М. Н.-Т. от САК, е-mail: m *****, следното:

- сумата от **26 000 (двадесет шест) лева**, представляващи застрахователно обезщетение във връзка с ПТП от 25.07.2021г., около 11: ³⁰ч., случило се в гр. София, между нея, докато пресича от ляво на дясно спрямо посоката на движение на л.а., по маркирана пешеходна пътека М8.1 тип „Зебра“, и л.а. марка „Мицубиши“, модел „Галант“, рег. № *****, управляван от М. Б. А., ЕГН *****, при движение по ул. „Професор Фритьоф Нансен“ с посока от бул. „Патриарх Евтимий“ към бул. „Евлоги и Христо Георгиеви“, на кръстовището с бул. „Васил Левски“, чиято гражданска отговорност е била покрита от ответника (болки и страдания), ведно със законната лихва, считано от 17.12.2021г. до окончателното ѝ изплащане (банкова сметка (IBAN: *****4. при банка: „ДСК“ ЕАД, BIC: *****), като **ОТХВЪРЛЯ** претенцията за горницата до пълния предявен размер от **40 000 (четиридесет хиляди) лева**, като **НЕОСНОВАТЕЛНА**;

- сумата от **1 400 (хиляда и четиристотин) лева**, застрахователно обезщетение за претърпени имуществени вреди, ведно със законна лихва за забава, считано от считано от 17.12.2021г. до окончателното ѝ изплащане, както и на основание чл. 78, ал. 1 и ал. 3 от

ГПК,

- сумата от **353,72 (триста петдесет и три лева и седемдесет и две стотинки)** лева, сторени деловодни разноси, съобразно уважената част от исковете и направена компенсация

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, във вр. с чл. 38 от ЗА, "ЗД "Б.И." АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. ***** е-mail: 8*****g, да заплати на **адв. М. Н.-Т.** от САК, гр. София, ул. „***** ет. 3; тел: *****, е-mail: m_*****, чрез сумата от **3 170 (три хиляди сто и седемдесет)** лева, адвокатско възнаграждение, съобразно уважената част от исковете.

ОСЪЖДА на основание чл. 77 от ГПК, "ЗД "Б.И." АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. ***** е-mail: 831830482@bulins.bg, да заплати по сметка на **Софийски градски съд**, сумата от **198,54 (сто деветдесет и осем лева и петдесет и четири стотинки)** лева, дължимо възнаграждение за вещо лице, съобразно уважената част от исковете.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с въззивна жалба пред **Софийски апелативен съд** в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски градски съд: _____